

יום החברה

(על משקל "הסלע האדום")

בבקר קם הגבר עם זריחה
מאיר את זוגתו בבשיקה.
חיוך וכוס התה כבר מוכנים.
צריך לצאת לדרך, חברה.

הו, זה יום החברה - חברה.

בעז עולות בבית וותיקות.
מלאו האוטובוסים במהרה.
בפנף ידיים והן כבר זזות,
באופק בעלמה החברה.

הו, זה יום החברה - חברה.

הזאטרטים באים לפערטון,
בכלל לא מבינים עוד מה קרה,
שאבא פה מחליף החתולים.
בסך הכל הוא מסתדר לא רע.

הו, זה יום החברה - חברה.

זה יום של כייף כי רק אבות עובדים,
בבית הספר צחוק וצהלה.
אפשר להשתולל בלי מעצורים,
מחר כבר תסדר החברה.

הו, זה יום החברה - חברה.

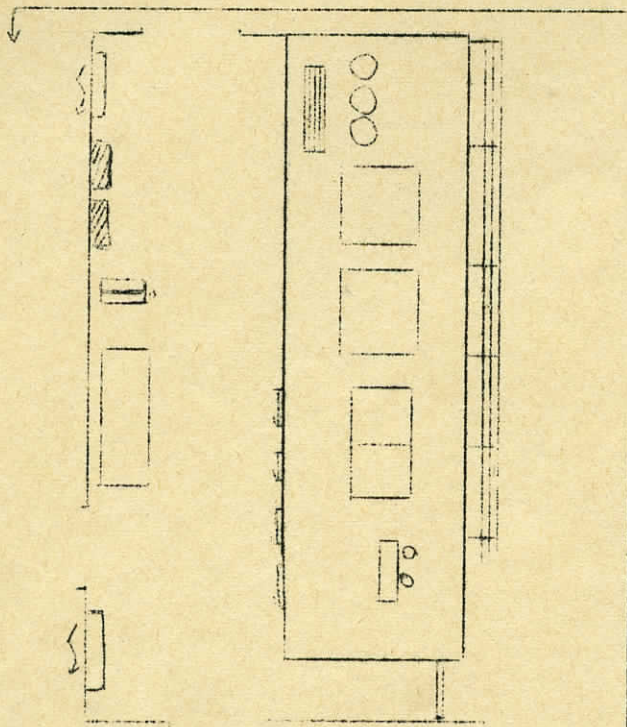
עם ערב שבה כל השירה,
קהל צלח עומד ברחבה.
גודה עכשיו כי לא כל כך פשוט
להסתדר בלי החברה.

הו, זה יום החברה - חברה.

המשך בשבוע הבא -
"איך היה באמת".

22.3.72

247 №

המשך "רשומים מדלפק-ניקית" מדף 5

יותר מכל, הרחבתי את ידיעותי על טבע האדם. הרגשתי לפעמים שאני צעודת עם פולוב (PAVLOV) ועם פרויד, במיוחד בימים היסטוריים אלה, שבהם שינינו סידור כל-שהוא בדלפק; למשל, כשאפ-שרנו לחברים להגיש לעצמם את המנה העיקרית, או כשהכנסנו את האשכוליות לתוך חדר האכל, או כשהזזנו את מיכל הרוטב שלוש סנטימטרים צפונה. באותם ימים, ערערנו את יסודות הבטחון של חברינו. דאגו, חיפשו, האשימו, צעקו, אך (הפלא ופלא) סוף-סוף השלימו. מופלא הוא הושר ההסתגלות של החיה האבושית!

רובה.

מה נשמע

למי שתכנן את הכסאות החדשים בחדר האוכל היתה כנראה דעה חיובית מאד על מצב שריריו של הקבוצניק המצוי. כדי להזיז כסא כזה צריך להיות מריט משקלות מקצועי, לפחות יושם קץ לחזיון המשפיל שחזר לעתים קרובות מדי בארוחות ערב אצלנו. החבר עומד מוקף צאצאיו, בידיו מגש עמוס מאכלים וכלים, ותר אחרי שולחן. לבסוף רואה מרחוק שולחן פנוי ונקי, אך כשהוא מגיע אליו, הוא מגלה שאין על מה לשבת.

ג' בט ג. החליטה שאין לסמך על אף אחד בעיני נקיון פסח, וחוזרת מאוסטרליה בזמן כדי לבדוק את המצב. התגעגענו אליך כל באי חדר האוכל. (עליזה. גם את על הגבה!)

מיכאל כ. מבקש להודיע שאין הוא מקבל שעות עבודה מן המשק כדי ללמוד מוסיקה. המדובר הוא במימון בלבד, והוא לומד פעם אחת בשבוע בזמנו החופשי. עוד הזון למועד, מיכאל!

בשבת שעברה בקר אצלנו (ובפרט אצל משפחת גולן, שטפלה בבנו לפני שנה) מזכיר המפלגה הסוציאליסטית הצרפתית, פרנסואה מיטראן. ישראל א. מספר כי במהלך השיחה העיר האורח: "וולטר איתן, שגריר ישראל בצרפת, היה גוליסט. הוא אף פעם לא התחשב באופוזיציה. לפי דעתי זהו בכלל המשגה הדיפלומטי של הישראלים להתחשב באופוזיציה". וזה מהאיש ש"גנב" 45% מהקולות כאשר דה-גול ערך רפרנדום.

מזג האויר קצץ לכיתת "סבוצית" (ולעוד כמה מאות יוד-אלפניקים) את הטירול השבתי באזור מדבר יהודה. הם רעדו בגשם ובצלו בשמש חליפות, אך זכו לכמה מראות בזירים, כגון שטפונות ובחלים מתמלאים מיט באזור צחיח זה.

הודעה מועדת השכון לגבי חג פסח

חברים המקבלים אורחים לפסח, צריכים לקחת בחשבון שבגלל יום הגשר, והעובדה שבוכל לקחת את הכיתות רק ללילה אחד, צשורים לועדת השכון מספר מצומצם מאד של חדרים.

מחסן בגדים.

עם גמר הקורס למחסנאות בגדים, בן השתתפתי, החלטנו פה אחד, שמהיום והלאה, אנו אולי מעצמדות לגזירות או רכוז משק, אבל לתפוד כפתור, לחלק כביסה, לעולט לא בדע....

ובכן, היום לפני כ-6 שבועות, הגעתי למדרשת רופין. היה זה היום הקר והרטוב ביותר בשנה. ירד גשם עז, המקום כולו בויץ וזרמים של מים. בתנו לבו שיכובים בלי שריתים, בלי תבורים, ובלי אור במרפסת. מאז ימי מבסורה לא גרתי בתנאים כאלה, ואמרתי בליבי, מה באתי לעשות פה? למה עזבתי את הבית החם והנחמד שלי? בערב, כשהגעתי לחדר האוכל החדש והגדול, וראיתי את כל הצברים היפים הלומדים פה (כ-600 במספר) השבתי, לו לפחות הייתי ב 20 שנה יותר צעירה!

אבל חיש מהר התגברתי, עברנו לשיכובים טובים יותר, היכרנו זו את זו, והתחלנו את הלימודים ברצינות. למעשה היו 3 חלקים:

1. כלכלה, תכנית משק, חשבון, חישובי הון.
 2. סוציולוגיה, חברה, מנהל ענף, ארגון.
 3. ביקורים במפעלי טקסטיל, במחסני בגדים מסודרים במשקים טובים.
- גם בקרבנו בתצוגת אופנה (לא של דיור או שול, רק של המשביר), המפגש החברתי היה גם מאוד חשוב לי, והאווירה הייתה מצוינת. מבחינת המחסן, ברכתי לדעת, כמה טוב שיש אצלנו מתפודות, דבר שאיננו קיים בכל משק. בכלל למרות כל הדברים הטובים והנפלאים אצל אחריים, הבית תמיד הטוב ביותר, ויש לשמח על הקיים אצלנו. אמנם קבלתי כל מיני רעיונות חדשים, בהנתי מאד מהקורס וחזרתי עם מרץ, אבל כל זמן שהמחסן החדש לא יהיה גמור לא ישתפר התנאים. מי יתן, והבנין יעמוד בפסח בעוד שנה!

ואגמור עם האמרה שקבלנו כקמע מאחד המרצים:

- תן לי אומץ לב לשנות דברים שאפשר לשנותם -
- תן לי שלוח להשלים עם דברים שאין לשנותם -
- ותן לי ביבה להבחין בין זה לזה. -

רות גולן.

* * * *

ערב עם האורחים הערבים

ביום חמישי הבא, מוצאי חג, אחראים האורחים העובדים לתכנית הערב. כרגע בראה לבו שהתכנית תכלול שני חלקים. המחצית הראשונה תוקדש למחזה של סמואל בקט "סרט האחרון של קרפ". המחצית השנייה של הערב תהיה, כך מקווים, בגימה קלה יותר, ותכלול, לפי התכנון עד כה, זמרה, מחול ושעשועים בלי ספור.

"סרט האחרון של קרפ" מטפל בהערכתו של אדם את בסיונו הוא. קרפ יושב בחדרו לבדו ומבטא להקליט במרט-קול סכום המאורעות, המחשבות, והרגשות שהיו בעלי ערך בחייו במשך השנה האחרונה. לפולחן יום-הולדת זה, קודם פולחן אחר, ובו הוא מאזין להקלטה שהקליט מספר שבוע לפני כן. קוראיו של סמואל בקט יוכלו לבחש את סוג המסקנות שאליהן מגיע קרפ. אך יופתעו אולי מצוצי הסבטימבטליות המאירים את מבטו השומם בדרך כלל של בקט על מצב אנוש. עבר והווה משמשים בערבוביה - קרפ המחונן אל ההווה, גם קשור ללא אפשרות של התרה לקרפ הישן של העבר.

"all the old Krapp"
(Chris) כריס.

כתבה זו הגיעה באחור של יום לחוברת הזכרון. לכן אנו מביאים אותה
ב"דברי הכפר".

בצורתא עם שושנה.

שלושה שבועות חלפו מהיום בו התחלתי לחשוב על שושנה בזמן עבר. הרבה
זכרונות, שברי זכרונות, צלומי רגע, חלפו אל מול עיני ולא נתנו לי מנוח.
כאשר התבקשתי לכתוב לעלון, הודיתי על ההזמנה, אולם בהחזיקי את העט בידי
התערבבו עלי הדברים.

הרבה הרבה יכולתי לכתוב אל שושנה, אולם איך להתחלק עם האחרים בחוויות
שאת זכרון אני מנסה לצרור כעת בצרור אחד שישמר עמי תמיד. ובכל זאת -
החלטתי לבסות להעלות על הכתב כמה רגעים משותפים במשך שנות הכרותי אתה.

בהנתי מאד מכל הפעמים שישבנו ולמדנו ביחד, ובעיקר זכורות לי שתי
הזדמנויות. האחת לפני שבע שנים, מסיבות שונות לא יכולנו שתינו לצאת
להשתלמות מחוץ לאזור, וברגע האחרון נודע לנו על פתיחת קורס להוראת חשבון
בשיטת "גטניו" באילת השחר. מיד קפצנו על המציאה. ובמשך שבועיים נסענו לשם
יום יום עם קופסת בידיים ללמוד את התורה. בבואנו הביתה היינו יושבות
להכין עבודת בית ביחד. באמצע הקורס היה זה יום אחד אשר בוודאי זכור לכל
חברי המשק, בו היו חלופי ארטיילריה בין טנקים שלנו שעמדו במטע שלנו ואשר
הפגינו את מפעל ההטייה של הסורים ובין כוחות סורים. רוב הפגזים נפלו אז
באזור טובה וזנגריה. שושנה ואני חזרנו מאילת השחר ועמדנו בראש פינה,
כשבסביבה נופלים פגזים כאשר ברור לנו שבמשק יושבים הכל במקלטים ואנחנו
"משונצות" למקלטים של בתי ילדים, אבל איך מגיעים למשק? - לבסוף הספקנו
להגיע וגם למלא את חובתנו במקלטים.

קיץ אחר, אני חוזרת מהשתלמות על ספר למוד המתמטיקה של משלר, אנחנו
מבצלות את ימי ההכנות על מבחן לשבת בבקרים ולעבור ביחד על הספר. שושנה
ביסודיות האופיינית לה פותרת כל תרגיל וכל שאלה בספר ורושמת בעפרון את
הפתרון בצד השאלה בספר. אגב, בשנים שאחרי זה צריך היה לשמור שהספר הזה
יפול לידי המורה ולא לידי התלמידים בשעת חלוקת הספרים...

בהזדמנויות אלה של למוד ודיון בצורתא היינו גם מרבות לשוחח על דא
ועל הא, על שיטות למוד, על השתלמויות, על תכנון מצב בית הספר בשנים
הבאות. במבט לאחור אני בזכרת בנושא אחד במיוחד. תמיד העכירה את הוחת של
שושנה העובדה שההשכלה הפורמלית שלה לא הושלמה, ותמיד היא חיתה בתקווה
להשלים את למודיה. לאור זה עקבתי כל הזמן אחר מהלך למודיה של שושנה.
אולם לרגע לא חששתי שאת התואר הבכסוף היא תקבל כאשר היא כבר באבקת עם
שר המוות. לאור כל זאת קראתי את משפטיה במכתבה האחרון בו היא מתארת את
גאותה על שהשלימה את התואר, ורק הביעה צער על כך שאחד המוצים נתן לה
ציון A- והיא כותבת: "בכך אשמה ישירות מחלתי כי החסרתי הרבה הרצאות".
בדמה לי שאין הוכחה במרצת יותר לכות הרצון הכביר של שושנה כפי שתמיד
הכרנהו.

זכורים לי עוד רגעים רבים בצורתא עם שושנה. הרגעים האלה כרוכים
בפעילות חיבוכית כל שהי? אנו יושבות בספריית הילדים ומקטלגות ספרים, או
נפגשות בספריית המורים, אני מחפשת חומר והיא מטפלת ב"משרד" של בית הספר.
אך מכל אלה קשה יותר לשכוח את השעות הקטנות של הלילה כאשר הישיבה
הסתיימה מזמן מזמן ואנחנו עדיין עומדות בפנינו הרחוב הראשי והסימטא
המובילה לשכון דחק ומפטפפות ומפטפפות. או כאשר אני יושבת בחדרה, ושוב
כבר מזמן מזמן סיימתי לטפל בענין שלשמו בכנסתי לשם, אבל אנחנו עוד
יושבות ומפטפפות: "עוד כוס קפה?" "לא תודה, אני מוכרחה ללכת הביתה,
לישון." וכך יושבים עוד שעה וחצי.

5
כפי שאמרתי, כיום גותר לבד רק לדבר על שושנה בלשון עבר, ולמרות זאת אני רוצה להעלות הרהורים לעתיד.

אני רואה צורך ברור להצביח את שמה של שושנה באופן הולם. בדומה לי שפריקט רציני בתחום בית הספר המקומי היה הפתרון ההולם ביותר, ומן הראוי שנתחיל לחשוב על כך.

תמר ורלפין.

* * * * *

דיוקנה של דלפק-ניקית

ביומי הראשון כמגישה בדלפק, אמרה לי ג'נט: בסי לסדר את הדלפק כך, שהציבור מרוחק ממך כמה שיותר. הרהרתי שעה ארוכה במשפט אבטי-סוציאל זה, ולא הבינתי כלל. "היא מתכוונת לחברי כפר הנשיא החביבים", חשבתי, "לפרצופים המוכרים לי ככף ידי, לחברה זו שגורלי קשור בגורלה?"

היום הייתי מציעה להרסיף לאימרה עתיקה, בזו הלשון: "האדם ביכר בכיסו, בכוסו, בשעון טיסו, וגם בכרסו." אך איבני מתכוונת כאן להטיף מוסר. ברצוני לרשום חלק קטן מחוויותי בתקופת עבודתי בחדר האוכל (העומדת להסתיים בעתיד הלא-כל-כך רחוק), ולציין את היתרונות בג'רב העשויים להעשיר את חייהם של הבאים אחרי.

היתה לי ההרגשה הנעימה שאני בחיק הטבע... הפלידה של הבריכה, הפאונה הזוחלת מכל סדק, האם ידוע לכם מדוע הצירוף "ג'רב בוקס" מציין מכשיר שממיע מוסיקה במקומות ציבוריים? גם לי לא היה ידוע, עד שיום אחד ריססתי את הדיון בשטיפת הכלים, ומה יצא? ג'רבים!

בהבתי מהשיחות הנפלאות שהשתתפתי בהן בתורף תפקידי: "מה זה?" (החבר ממול עוקם אף). "פשטידת גבינה". "יש בה גבינה?" "כן, יש בה גבינה". ומה זה? (הוא מצביע על המנה) "קציצת בשר טחון". "א-ה-ה-ה! סוריה!" "אני שביעת לך שאין שמץ של סוריה בקציצה זו." "א-ה-ה-ה! לחם!". (בגמרת לי הסבלנות). "בו, מה לתת לך?" "כלום, אכלתי בתל-אביב, סתם התעביצתי."

במהרה למדתי להשיב על שאלות מחוכמות בתשובות עוד יותר מחוכמות. לדוגמה: לשאלה "מה הבדל בין תפוחי-אדמה אלה ואלה?" עביתי: "אלה רגילים ואלה סבתאיים". או: "איזו גבינה היא שמבה?" חשבתי שזאת חידה, ועביתי: "זאת שאוכלת גבינה שמבה". החברה שממול כלל לא התרשמה.

ומשחקי הגורל... כמה שהוסיפו ליום העבודה. למשל, רולטה רוטית, בוסח חדר האכל: תחת מי יתמוטט כיסא היום? הצוות איפה בקוצר רוח: הלואי ויהיה זה שביקש במקום לנמקם, או זאת שתמיד שמה את הכף של הסלק בתוך תפוחי-האדמה.

אך אל בא קיבלו רשום מוטעה. היו כאלה ששמחו לקראתם כל יום ביומו. כפי שהסגובית מבשרת את בוא הקיץ, בישרה הופעתם מידי בוקר של עובדי גמא והצאן את בואה של ארוחת העשר. כמו-כן, ציפינו להגיעם של הילדים מכפר בלום. באם אשכח אי-פעם את הצעקות הנרגשות מהתצפית: "הם באים! למקומות!" את הרעם המתקרב של רגליים רצות, את צריחות זבר מסכן שביטה לרדת במדרגות באותו רגע, ונדודט? כעבור שבייה הגיעו, ואם היה דג בתפריט, קבלנו "מקלחת" מיוחדת במינה. חברים, מה יש לילדיכם בגד ידידינו בעלי הקשקשים ממעמקי הים? אינם יודעים שהדג הוא עשיר בוטמין אי, שעמים רבים בעולם מתקיימים על הדג בלבד, ואינם טועמים משביצל כל שמי חייהם?

האמן תנן 2

דו"ח ישיבות ועדת המשק - 17/3/72 - 3/3/72

נוכחים: גרשון, שמואל, אריה ב., איזי, הרולד, קולין, סלמה, מכאל ד., מיכאל כ.

1. דיון על עבודה שכירה - הצעות לישיבת המרכז.

שמואל וקולין, הבציגים שלבו בישיבת המרכז בקשר שועדת המשק תתיחס להצעות של התנועה ומשקים שונים. התקיימו שני דיונים בקשר לתוכנית חסול העבודה השכירה, וטובת להסמין את הבציגים שלבו להצביע בעד הצעה מינימלית בתוספת הצעה פרטית של המשק. ההצעה הפרטית היא - שתעבוד תוכנית מוסכמת לחסול עבודה שכירה לכל משק, יחד עם ועדת המשק של האיחוד, וכל משק שלא עומד בתוכנית מוסכמת זו, יוחלט על, וס לפי הצעה מינימלית שהושמעה במרכז.

2. עניני תחבורה - בהשתתפות פיל ואורי ש. בהתייחס להמלצות ועדת התחבורה סוכמו ההצעות הבאות:

- (א) למכור מיד את הפורד הישן של החולה ולא לתקנו.
- (ב) לבדוק מדאיות תקון פורד הבריכות כגד מכירתו ורכישת כלי חדש עבור הבריכות.
- (ג) הוטל על פיל, קולין ומיכאל ד. לבדוק הצעה בקשר לשילוב כלי רכב העובדים בתנועה ומוסדות חוץ אחרים, לצורך שמוש במשק בערב.
- (ד) לבדוק אפשרות רכישת מכוניות בוספות עבור החברה.
- (ה) קורס נהיגה דפנסית תהיה חובה על כל נהג שרוצה להמשיך לנהוג במשק - יש מספר רב של חברים שכבר עברו קורס זה - ועדת התחבורה תארגן קורס בוסף בהקדם.

3. החלפת קומביין - התקיים דיון בקשר לרכישת קומביין משומש במקום הקומביין שלבו שיצא מכלל שמוש. לאחר דיון בעניני פלחה בכלל והתחשבות באפשרות שהשטחים יצומצמו עוד יותר, הוחלט לא לרכוש קומביין ולהשכיר קומביין לקציר השנה.

4. דו"ח עבודה - 4 חודשים. - הועדה התייחסה לדו"ח עבודה 4 חודשים שהוגש והמצורף כאן. התקיים דיון - צוין שיש דיונים לתוכנית - חלו שבועים כתוצאה מהקדמת קטיף האשכוליות ויצאתם המוקדמת של האוסטרלים, שתוכננו לעבוד בחודש דצמבר - כתוצאה מכך נעשתה רוב העבודה בקטיף האשכוליות השנה ע"י פועלים - ימי עבודה שלהם עוד לא מופיעים כאן. עבודה זו נעשתה בקבלנות. יתר הפעולות במשק, חוץ מגזרה במטעים, בוצעו לפי תוכנית, כולל בטיעת 106 דובים מטע בוספים, ועבודה רבה בהשקעות בשפוז הלולים הישנים.

5. הזמנת ארובות לבתיים החדשים מבית חרושת בחיפה. בהמלצת המזכירות החליטה ועדת המשק למסור לבית חרושת בחיפה ביצוע והרכבה של ארובות ל 16 יחידות חדשות שהולכות ונבנות. ההשקעה הנוספת היא כ-6000 ל"י.

6. עניני אספסת: בהשתתפות ג' רי ק., רימונד ודוד לוי. הועדה שמעה דו"ח מפורט מפי ג' רי על מצב ענף האספסת ורצה בהוצאות הנובעות מהשריפות במכון ובהפסדים שנגרמו על ידי כך לענף. התקיים דיון מעמיק כדי לקבוע מדיניות לקראת ישיבת ההנהלה והוחלט להטיל על ג' רי, רימונד ודוד ל, שמואל, איזי ומיכאל ד. לקיים דיון מעמיק בענין עתיד ענף האספסת בכלל במשק ולהביא המלצות לוועדת המשק.

7. הצטרפות משה בן-חיים לצוות "גמא-כיר". בהמשך הדיונים שהתקיימו בוועדת המשק עם גמר עבודתו של דוד לוי בגמא-כיר הוחלט על הצטרפותו של משה בן-חיים לצוות גמא במשרת קיום מכירות הצעצועים. המשרה היא להבטיח שהכל נעשה לתת לענף זה אפשרות בחוץ את עתידו הכלכלי באופן רציני מכל הבחינות.

7

המשך דו"ח ועדת המשק.

8. כדי לא לעקב גמר סופי של 8 יחידות דיור, שאליהם עוד לא ברור מי יהיו הדיירים - החליטה ועדת המשק לצבוע כל היחידות בצבע אחיד - קרם בהיר - דבר זה יבטיח קידום הגמר ויחד עם הארובות שהוזמרו יקדם את מסירת היחידות לדיירים ב 6 חדשים.

1971-1972-דו"ח עבודה 4 חודשים - אוקטובר, נובמבר, דצמבר, ינואר.

הערוך	תוכנית תשל"ב	ביצוע תשל"ב	מקוצע יום	
	24539	25082	204	ס"ה ימי קיום חברים + מועמדים
	3490	3680		פחות שבתות וחגים, חברים + מועמדים
	21049	21402		ימי עבודה בבית
	3870	4347		פחות ימי שבת
	17179	17055		ימי עבודה בפועל חברים
				<u>אוכלוסיה אחרת י"ע בפועל</u>
	525	295		ילדי משק
	540	408	21.5	הורים
	1280	301	4.7	שבת הכשרה
	1365	1014	11.5	גרעין בח"ל (של"ט)
	280	2378	26.2	זמנים
	2116	1315		שכירים
עודף 294 י"ע בתכנון	6106	5711		גיוס חברים
	23285	22766		ס"ה י"ע בפועל (כל החברים)
				<u>עבודת שירותים</u>
בני 186 י"ע	4618	4756		שרות למבוגרים
התוכנית 210	4341	4509		שרות לילדים
י"ע	440	725		עתודות
	9399	10000		ס"ה
	1743	1540		שרותים יצרניים + ענפי עזר +
	1309	1587		השקעות כלליות + מוביציפליות
(כולל 132 י"ע טיפול בזמנים)	3052	3127		
	4366	4612		חקלאות
	2940	2845		מפעל הבונים
	710	516		גמדה-כור
	48	52		מזבון ארקיע
	1525	1514		עב' חוץ + שובות
	40	93		תיירות
	9629	9639		ס"ה
	12681	12766		ס"ה עבודה בתמורה

פרוט העברות מעל תוכנית בחקלאות - ימי שבת	
פלחה - 160	מחלוקה - 120
צאן - 180	אמהות - 250
חולה - 80	חופש - 120
ממע - (120)	490
פרוס	
לול - 190	